

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/614/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112205690
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3112205690.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Alice Beňovej a sudkýň JUDr. Oľgy Lichnerovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa N., zastúpeného Y. proti odporcom 1) N., 2) L., obaja zastúpení H., o zaplatenie 2.655,513 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa a T. H. G., bytom O., P. XXXX/XX proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, č.k. 11C/434/2012-43 zo dňa 18. februára 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odvolanie T. H. G., bytom O., P. XXXX/XX **o d m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania súd prvého stupňa rozhodne v zmysle § 151 ods. 3 O.s.p. samostatným uznesením. Vychádzal zo zistenia, že rozsudkom Okresného súdu Trenčín, č.k. 5C/485/1999-325 zo dňa 02.03.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 5Co/143/2009-345 zo dňa 25.08.2009, právoplatným dňa 25.09.2009 bolo určené, že odporcovia 1), 2) (v uvedenom konaní v postavení žalobcov 1/ a 2/) sú podielovými spoluvlastníkmi každý v podiele 1/2 garáže, súp. č. XXXX na pozemku parc. č. XXXX/XXX, v k.ú. O., na Ulici P. v O., na sídlisku Y. N., zapísané na LV č. XXXX. V odôvodnení skonštatovali, že bolo jednoznačne preukázané, že X. G. a odporcovia 1), 2) uzavreli ústnu zmluvu o dielo podľa Občianskeho zákonníka, predmetom ktorej bolo zhotovenie stavby (postavenie garážového boxu č. XX, súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/XXX na sídlisku Y. N. v O. za bližšie neurčenú cenu diela, zálohe 40.000,- Sk za garáž a 4.795,- Sk za pozemok pod ňou). Takáto stavba je však od počiatku vo vlastníctve toho, kto si ju objednal. Pokiaľ v čase uzavretia zmluvy boli odporcovia manželia a na stavbu garáže boli použité spoločné prostriedky, patrila od začiatku do ich bezpodielového spoluvlastníctva a nie X. G.. Z dôvodu nespokojnosti s kvalitou vykonaných prác nezaplatili faktúru č. XX/XX zo dňa 03.10.1996 a X. G. im vrátil celú zaplatenú zálohu vo výške 44.795,- Sk a garáž odpredal G. G., pričom takto postupovať nemohol, pretože zhotoviteľ môže odstúpiť od zmluvy o dielo len za podmienok uvedených v § 637 Občianskeho zákonníka, prípadne za podmienok účastníkmi zmluvne dohodnutých a v konaní nebolo preukázané, že by sa účastníci zmluvy o dielo dohodli na podmienkach odstúpenia od zmluvy. Predmetná garáž teda zostala v bezpodielovom spoluvlastníctve odporcov 1) a 2), lebo k platnému odstúpeniu od zmluvy o dielo nedošlo. Kúpna zmluva na predmetnú garáž, uzavretá medzi X. G. a G. G., je absolútne neplatným právnym úkonom podľa ust. § 37 Občianskeho zákonníka, nakoľko predávajúci predával nehnuteľnosť, ktorá mu vôbec nepatrila a nikto nemôže nadobudnúť nič od nevlastníka. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 31.01.2012, uzavretej medzi postupcom X. G., bytom L. X. XX, O. a postupníkom navrhovateľom, bolo zistené, že v zmluve sa konštatuje, že postupca je veriteľom pohľadávky, ktorú má podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 5Co/143/2009, ktorým bol potvrdený rozsudok

Okresného súdu v Trenčíne, č.k. 5C/485/1999-325 z titulu výroku rozhodnutia, že vlastníckmi garážového boxu č. XX zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie O., súpisné číslo stavby XXXX postavenom na pozemku parcele KN C XXXX/XXX sa stali od počiatku - postavenia boxu odporcovia 1), 2), ktorí mu dobrovoľne kúpnu cenu dodnes neuhradili (bod 2.1.) Uvedenú garáž postavil postupca ako staviteľ (živnostenské oprávnenie do 17.03.2008) a túto previedol za odplatu 80.000,- Sk (2.655,513 Eur) na postupníka, ktorý mu finančné prostriedky uhradil v roku 1994, čo potvrdzuje a svoj záväzok voči nemu uznáva čo do výšky aj dôvodu, čím ho uviedol do omylu (bod 2.2.). Postupca má titulom uvedených rozsudkov nesporné právo na úhradu kúpnej ceny za garážový box, ktorý mu terajší vlastníci nikdy neuhradili v tej istej sume, ako mu zaplatil za garážový box postupník v inom zmluvnom vzťahu. Úhrady sa mimosúdne, ani súdne nedomáhal od terajších vlastníkov (bod 2.3.). Týmto postupca postupuje postupníkovi pohľadávku špecifikovanú v bode 2.1 a 2.2 vo výške 2.655,513 Eur bezodplatne s príslušenstvom, ktoré tvoria úroky stanovené zákonom za obdobie vymáhateľnosti úrokov späťne od roku 1994 (bod 2.4.). Na základe vykonaného dokazovania a po právnom posúdení veci dospel súd k záveru, že návrh nie je dôvodný. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania bolo potrebné vysporiadať sa v konaní najskôr s touto otázkou. Konštatoval, že navrhovateľ sa podanou žalobou domáhal zaplataenia žalovanej sumy titulom nehradenej kúpnej ceny, pričom však v podanom návrhu tvrdí, že odporcovia staviteľovi (postupcovi) kúpnu cenu za garáž nikdy neuhradili, hoci im vystavil a zaslal faktúru na sumu 80.000,- Sk (2.655,513 Eur), teda faktúru vystavenú dňa 03.10.1996. Zároveň sa pritom v zmluve o postúpení pohľadávky (na základe ktorej preukazuje aktívnu legitimáciu v spore) konštatuje, že právny predchodca navrhovateľa (postupca) je veriteľom pohľadávky, ktorú má podľa vyššie popísaných rozsudkov z titulu výroku rozhodnutia, že vlastníckmi garáže č. XX sa stali odporcovia, ktorí mu (postupcovi) kúpnu cenu dobrovoľne neuhradili, a to v tej istej sume, ako mu (postupcovi) zaplatil za garáž postupník v inom zmluvnom vzťahu. Je nesporné, že splatnosť uvádzanej faktúry (č. XX/XX zo dňa 03.10.1996), ktorou boli odporcovia 1) podľa jej obsahu „vyfakturované práce prevedené na stavbe garáže na ulici P. X“ nastala dňa 17.10.1996. Zhotoviteľ tak mohol svoj nárok na súde uplatniť prvýkrát dňa 18.10.1996, ale uplatnil tvrdené právo na súde až dňa 28.02.2012, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby, takže jeho právo na zaplataenie tejto sumy je premlčané a nemožno ho - s prihliadnutím k námietke premlčania priznať (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ ide o pohľadávku titulom neuhradenia kúpnej ceny odporcami právnomu predchodcovi navrhovateľa (postupcovi), súd dospel k záveru (pri jej vecnom preskúmaní nad rámec námietky premlčania), že jej existencia sa nepreukázala. Pohľadávka je právo, ktoré vzniká jednému účastníkovi právneho vzťahu - veriteľovi (ten, kto je oprávnený niečo požadovať), požadovať určité plnenie od druhého účastníka - dlžníka (ten, kto je povinný niečo plniť), a to z určitého právneho dôvodu. Táto povinnosť sa nazýva dlhom alebo záväzkom. Vzťah medzi veriteľom a dlžníkom upravuje záväzkové právo, a to v Občianskom zákonníku a v Obchodnom zákonníku. Medzi právny predchodcom navrhovateľa a odporcami 1), 2) nedošlo k žiadnemu právnomu úkonu, z ktorého by postupcovi vznikla povinnosť odovzdať garáž č. XX odporcom do vlastníctva a odporcom tento predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň postupcovi (X. G.) kúpnu cenu, teda k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi nimi. V súdnom konaní o určenie vlastníctva k nej bolo súdmi jednoznačne ustálené, že X. G. a odporcovia uzavreli ústnu zmluvu o dielo podľa § 631 Občianskeho zákonníka, ktorej obsahom bol jeho záväzok postaviť garážový box č. XX, na sídlisku Y. N.. v O., za bližšie neurčenú cenu a podľa Občianskeho zákonníka platí, že stavba je od začiatku vo vlastníctve toho, kto si ju objednal, teda odporcov 1), 2). Nebol tak preukázaný (navrhovateľom ani tvrdený) žiaden ďalší dôvod (titul), na základe ktorého sú (boli) odporcovia povinní zaplatiť postupcovi kúpnu cenu za garáž č. XX. Postupca tak nemohol neexistujúcu pohľadávku z titulu nezaplataenia kúpnej ceny za garáž č. XX platne postúpiť navrhovateľovi. Pre prípad, že by postupca mal za to, že výrokom, určujúcim vlastníctvo odporcov 1), 2) k predmetnej garáži, sa odporcovia na úkor postupcu bezdôvodne obohatili (i keď nie je tvrdené a ani preukázané, o ktorú osobitnú skutkovú podstatu vzniku bezdôvodného obohatenia ide) a musia mu získané obohatenie vydať, mohol toto právo uplatniť na súde deň nasledujúci po dni ako sa oprávnený (postupca) dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, teda deň nasledujúci po právoplatnosti rozhodnutia o určenie vlastníctva odporcov 1), 2), teda dňa 26.09.2009. I v tomto prípade bol nárok uplatnený na súde až dňa 28.02.2012, teda po uplynutí dvojročnej premlčacej doby (pri práve na bezdôvodné obohatenie), takže i právo na zaplataenie žalovanej sumy z bezdôvodného obohatenia je premlčané a nemožno ho v súdnom konaní s prihliadnutím k námietke premlčania priznať. Z uvedených dôvodov súd návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol. Právne svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 101, § 107 ods. 1, § 588, § 451 ods. 1, 2, § 458 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, § 120 ods. 1 O.s.p.

O náhrade trov konania súd rozhodne podľa §151 ods. 3 O.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej samostatným rozhodnutím.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa podala aj T.. H. G..

Navrhovateľ navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že jeho návrhu bude vyhovené. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa, nevykonanie dokazovania vo veci, odňatie možnosti konať pred súdom. Vytýkal súdu prvého stupňa, že napriek tomu, že okresný súd v inom konaní rozhodol, že sa stali vlastníkami garážového boxu odporcovia, v odôvodnení spochybňuje samotný vznik zmluvy o dielo, nakoľko tvrdí, že v tomto konaní nebola dohodnutá cena za dielo. Poukázal na to, že v celom konaní o určenie vlastníckeho práva ku garáži bolo preukázané, či mohli odporcovia nadobudnúť garáž na základe ústnej zmluvy o dielo s tým, že toto nie je možné, ak už boli garáže ku dňu 05.10.1994 rozostavané. v tom prípade išlo o kúpu nehnuteľností. Ďalej dôvodil, že pokiaľ sa súd pridržiaval predchádzajúceho rozhodnutia vo veci a nevzal do úvahy celý spis, z ktorého je zrejmé, že v roku 1993 už boli garáže rozostavané a odporcovia si nemohli nechať postaviť garáž od počiatku podľa Občianskeho zákonníka, vtedy do BSM bolo potrebné zistiť aj zo súdnych spisov iných účastníkov, že z konaní vyplynulo to, že stavebník bol vlastníkom garáží a dodnes ich má na svoje meno viacero zapísaných od roku 2008. Z uvedeného dôvodu staviteľ, X. G. tvrdil, že mu majú uhradiť kúpnu cenu, pretože jediný doklad podpísaný pánom W. je dotazník o zaradenie do poradovníka a garážový box a záujem o odkúpenie do osobného vlastníctva. Je zrejmé, že staviteľ vystavil zálohu na kúpnu cenu vo výške 44.795,- Sk a doplatok 32.205,- Sk, včítane pozemku. Táto suma bola aj vrátená odporcovi, nakoľko sa medzi ním a staviteľom začal súdny spor. Mal za to, že pokiaľ teda pôvodný doklad o úhrade kúpnej ceny za garáž bol vystavený staviteľom, je vecou výkladu, či je aj kúpna cena za dielo ten istý právny inštitút, nakoľko aj dielo sa kupuje. Poukázal na to, že garáž pri jej vzniku nadobudol staviteľ a odporcovia zaplatili za garáž riadne kúpnu cenu 80.000,- Sk a boli aj zapísaní v katastri nehnuteľností ako vlastníci. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa nevykonala dôkaz - výsluch svedkov, nevzal do úvahy listiny v spore o určenie vlastníckeho práva, kde navrhovateľa boli legitimovaní dodatočne. Ak teda súd rozhodol, že niekto je vlastníkom garáže, prichádza do úvahy najskôr úhrada kúpnej ceny za dielo, ktorú je možné uplatniť v lehote troch rokov. Ďalej uviedol, že odporcovia mali jedinou možnosť domáhať sa vrátenia kúpnej ceny od staviteľa, ktorý im garáž predal. S ohľadom na osobu staviteľa a jeho nesolventnosť navrhovateľ riešil vec postúpením pohľadávky, aby odporcovia uhradili kúpnu cenu priamo navrhovateľovi. Pokiaľ súd uviedol, že stavebník vystavil faktúru dňa 03.10.1996 a táto je premičaná, nemôže to byť právne relevantné. Do roku 2008 bol vlastníkom nezapísanej garáže X. G., ktorý predal riadne garáž navrhovateľovi. V tom čase teda neexistovala pohľadávka stavebníka voči odporcom a uvedenú zaplatenú zálohu stavebník vrátil a faktúru odporcovia vrátili a neuznali. Ďalej poukázal na to, že v danej veci žiadal, aby súd postupoval v súlade s § 3 Občianskeho zákonníka.

Odporcovia v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhli napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť a odvolanie T.. H. G. odmietnuť, ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, nakoľko nebola účastníčkou konania. Uviedli, že v konaní, vedenom na Okresnom súde Trenčín, sp. zn. 5C/485/1999 bolo právoplatne rozhodnuté o vlastníctve garáže XXXX v ich prospech. Právnym dôvodom nadobudnutia vlastníctva k tejto garáži bola zmluva o dielo, uzavretá medzi zhotoviteľom garáže X. G. a nimi ako objednávateľmi tejto garáže. Poukázali na to, že navrhovateľ sa podanou žalobou, doručenou súdu dňa 28.02.2012, domáha zaplatenia sumy 2.655,513 eur s príslušenstvom na základe pohľadávky, ktorú mu zmluvou o postúpení pohľadávky dňa 03.01.2012 postúpil ako postupníkom postupca X. G.. Tak v žalobe, ako aj v zmluve o postúpení pohľadávky je ako právny dôvod pohľadávky uvedené nezaplatenie kúpnej ceny, na ktorej zaplatenie mal právo postupca na základe postavenia garáže pre odporcov, ktorú kúpnu cenu sme mu do uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky neuhradili. Ďalej poukázali na to, že podstatnou náležitosťou dohody o postúpení pohľadávky je uvedenie právneho dôvodu vzniku pohľadávky. Právnym dôvodom vzniku pohľadávky postupca voči nim v súvislosti so stavbou ich garáže mohol byť jedine záväzok zo zmluvy o dielo a nie z kúpnej zmluvy, pretože táto nebola nikdy uzatvorená. Tvrdili, že už len z tohto dôvodu je postúpenie pohľadávky z postupcu na navrhovateľa neplatné, a preto navrhovateľovi nevzniklo právo domáhať sa akýchkoľvek nárokov voči nim v súvislosti so stavbou a vlastníctvom ich garáže, súpisné číslo XXXX. Zmluvu o postúpení pohľadávky považovali za neplatnú aj pre jej celkovú neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Uviedli, že rozsudky vydané Okresným súdom Trenčín, sp. zn. 5C/485/1999 neurčili vznik žiadnej pohľadávky navrhovateľa, prípadne postupcu, ktorú by títo voči nim mali mať. Výška pohľadávky 2.655,513 eur

nie je ani v zmluve o postúpení pohľadávky a ani v následnom súdnom konaní riadne preukázaná. Pokiaľ navrhovateľ uhradil v roku 1994 postupcovi sumu 80.000,- Sk (2.655,513 eur) ako odplatu za postavenie garáže, jedná sa o dvojstranný vzťah medzi týmito osobami, v ktorom si dohodli výšku plnenia na 80.000,- Sk, ktorá suma však nie je záväzná pre iné osoby, teda aj pre nich, pretože neboli účastníkmi vzťahu medzi postupcom a navrhovateľom. Zotrvali na svojom stanovisku, že uplatňovaná pohľadávka je premlčaná.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a odvolanie T. H. G. je potrebné podľa § 218 ods. 1 O.s.p. odmietnuť ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Odvolací súd preskúmal všetky námietky navrhovateľom v odvolaní vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. k jednotlivým odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Pojem „odňatie možnosti konať pred súdom“ zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení nedefinuje ani nešpecifikuje. Pod odňatím mocnosti konať pred súdom je preto potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký vadný postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom zabezpečenia účinnej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O vadu, ktorá je z hľadiska § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. významná, ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva, ktoré mu právny poriadok priznáva. Citované ustanovenie odňatie možnosti konať pred súdom výslovne dáva do súvisu s faktickou činnosťou súdu a nie s jeho právnym hodnotením veci, vysloveným v napadnutom rozhodnutí. Z citovaného ustanovenia O.s.p. je rozhodujúce len to, či účastník konania v dôsledku nesprávneho postupu súdu bol ukrátený na svojich procesných právach alebo nie. Procesnú vadu konania v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. zakladá okrem iného aj nedostatočné (súčasne nezrozumiteľné) odôvodnenie súdneho rozhodnutia, pre ktoré je toto nepreskúmateľné, ktorú vadu však odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, nezistil.

Povinnosť súdu svoje rozhodnutie náležite odôvodniť je jedným z princípov predstavujúcich súčasť práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Štruktúra práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 O.s.p. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Súd by mal vo svojej argumentácii, obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia, dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa vyššie uvedené kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. spĺňa, a preto ho možno považovať za preskúmateľný. Odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa predovšetkým zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia, keď z neho vyplýva, čoho sa navrhovateľ svojím návrhom domáha a z akých dôvodov, aké je stanovisko (vyjadrenie) odporcu k návrhu, aké relevantné dôkazy boli súdom vykonané a aké skutočnosti z nich súd zistil, aký skutkový stav bol súdom ustálený (zistený), aké právne normy na vec aplikoval, ako tieto normy vyložil, ako subsumoval zistený skutkový stav pod aplikovanú právnu normu, t. j. aké konkrétne subjektívne práva a povinnosti vyvodil pre účastníkov konania a aké právne závery vyplývajú zo zistených subjektívnych práv a povinností účastníkov konania vo vzťahu k žalobou uplatnenému návrhu, čím sa naplňajú najmä kritériá určitosti (prehľadnosti), zrozumiteľnosti i presvedčivosti rozhodnutia. Súd prvého stupňa sa v odôvodnení svojho rozsudku dostatočne vysporiadal s dôvodmi, ktoré viedli k zamietnutiu navrhovateľovho návrhu konštatujúc, že medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami 1), 2) nedošlo k žiadnemu právnemu úkonu, z ktorého by postupcovi vznikla povinnosť odovzdať garáž č.XX odporcom do vlastníctva a odporcom tento predmet kúpy prevziať a zaplatiť zaň postupcovi (X. G.) kúpnu cenu, teda k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi nimi. V súdnom konaní o určenie vlastníctva k nej bolo súdmi jednoznačne ustálené, že X. G. a odporcovia

uzavreli ústnu zmluvu o dielo podľa § 631 Občianskeho zákonníka, ktorej obsahom bol jeho záväzok postaviť garážový box č. XX, na sídlisku Y. N.. v O., za bližšie neurčenú cenu a podľa Občianskeho zákonníka platí, že stavba je od začiatku vo vlastníctve toho, kto si ju objednal, teda odporcov 1), 2). Nebol tak preukázaný (navrhovateľom ani tvrdený) žiaden ďalší dôvod (titul) na základe ktorého sú (boli) odporcovia povinní zaplatiť postupcovi kúpnu cenu za garáž č. XX. Postupca tak nemohol neexistujúcu pohľadávku z titulu nezaplatenia kúpnej ceny za garáž č. XX platne postúpiť na navrhovateľa. Pre prípad, že by postupca mal za to, že výrokom, určujúcim vlastníctvo odporcov 1), 2) k predmetnej garáži sa odporcovia na úkor postupcu bezdôvodne obohatili (i keď nie je tvrdené a ani preukázané, o ktorú osobitnú skutkovú podstatu vzniku bezdôvodného obohatenia ide) a musia mu získané obohatenie vydať, mohol toto právo uplatniť na súde deň nasledujúci po dni, ako sa oprávnený (postupca) dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, teda deň nasledujúci po právoplatnosti rozhodnutia o určení vlastníctva odporcov 1), 2), teda dňa 26.09.2009. I v tomto prípade bol nárok uplatnený na súde až dňa 28.02.2012, teda po uplynutí dvojročnej premĺčacej doby (pri práve na bezdôvodné obohatenie), takže i právo na zaplatenie žalovanej sumy z bezdôvodného obohatenia je premĺčané a nemožno ho v súdnom konaní s prihliadnutím k námietke premĺčania priznať. Nedôvodné boli preto námietky odvolateľa s poukazom na konanie vedené na Okresnom súde Trenčín pod sp. zn. 5C/485/1999. Odvolací súd v danej veci nevidel dôvod a možnosť aplikácie ust. § 3 Občianskeho zákonníka, tak ako sa toho odvolateľ domáhal.

Odňatie možnosti konania pred súdom odvolateľ vyvodzuje aj z toho, že súd rozhodol bez náležitého dokazovania, keď nevykonal všetky významné dôkazy.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Citované ustanovenie je vyjadrením nezávislého postavenia súdu pri hodnotení dôkazov, ktoré vykoná, vrátane nezávislého rozhodovania o tom, ktoré dôkazy vykoná. Preto nevykonanie aj iných dôkazov nemožno kvalifikovať ako odňatie práva konať pred súdom. Rovnako ďalšie odvolacie námietky zo strany navrhovateľa, týkajúce sa skutočnosti, že navrhovateľ nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, neobstoja z dôvodu, že súd prvého stupňa na prejednanie veci nariadil pojednávanie, ktorého termín vytýčil na 18.02.2014, čím účastníkom konania vytvoril predpoklady pre uplatnenie možnosti vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré považujú pre rozhodnutie vo veci za podstatné. Predmetného pojednávania sa však navrhovateľ nezúčastnil, svoju neúčasť neospravedlnil, nežiadal odročiť dané pojednávanie, preto nemožno uzavrieť, že by v danej súvislosti navrhovateľovi bola súdom prvého stupňa odňatá možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu v konaní.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov prvostupňového a odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p.

Pokiaľ ide o odvolanie T. H. G., odvolací súd toto odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. ako odvolanie podané neoprávnenou osobou, nakoľko T. H. G. nebola účastníčkou konania (§ 201 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.